

»Med det voksende tempo mod Verdenslandbroen, må særlige anklager Mueller gå!«

Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 7. dec., 2017, med Helga Zepp-LaRouche.

<https://www.youtube.com/watch?v=sHsZz7S3Nhk>

Harley Schlanger: God aften, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Institut. Velkommen til denne uges strategiske briefing fra Schiller Institutets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche. Eftersom vi ikke havde et webcast i sidste uge, er der mange nyheder at gennemgå. Jeg vil begynde med det, jeg mener, er en af de vigtigste begivenheder, der fandt sted, og det var den 25.-26. nov. i Bad Soden, Tyskland, uden for Frankfurt, hvor Schiller Institutet holdt en konference med titlen, »At opfylde menneskehedens drøm«; en diskussion af den Nye Silkevejs og det Nye Paradigmes overordnede implikationer. Der var et stort publikum, der repræsenterede flere end 30 nationer, flere hovedtaler og megen diskussion; videoer af alle taler kan ses på Schiller Institute New Paradigm website:

<http://newparadigm.schillerinstitute.com/fulfilling-dream-mankind/>. Jeg vil opfordre folk til at tage sig tid til at se nogle af dem og studere dem.

Helgas hovedtale på konferencen var selvfølgelig en af hovedbegivenhederne. Helga, jeg mener, det var en fremragende konference, og jeg vil gerne høre din mening.

Helga Zepp-LaRouche: Det mener jeg også, og jeg fik lignede reaktioner fra mange af deltagerne. For, hvis man ser på det perspektiv, vi fremlagde på denne konference, den Nye Silkevejs strategiske betydning og dette initiativs utrolige dynamik; men vi har også et meget specielt fokus, nemlig udviklingen af Afrika og Sydvestasien, genopbygningen af landene i Mellemøsten. Nu, hvor der er mulighed for, at krigen slutter med besejringen af ISIS, kan genopbygningen af Syrien begynde, og den Nye Silkevej kan forlænges ind i Irak, muligvis i Afghanistan, og forhåbentlig kan den forfærdelige situation i Yemen også snart blive adresseret gennem reel, økonomisk udvikling, som naturligvis er ekstremt preserende.

Men, hvis man ser på de planer, vi fremlagde; vi havde topfolk som talere fra Kina, fra Egypten, fra USA, fra mange lande i Eurasien, og vi havde en hel sektion om

*Helga Zepp-LaRouche,
Schiller Institutets stifter og præsident.*

udviklingen i Balkan-landene; så jeg mener, denne konference virkelig var i absolut, skærende kontrast til den totale mangel på enhver form for vision, der finder sted i den såkaldte diskussion mellem koalitionen i Berlin. Hvis man ligeledes ser på det elendige resultat af mødet mellem den Europæiske Union og den Afrikanske Union i Elfenbenskysten, som fandt sted mere eller mindre på samme tid, og som resulterede i absolut intet perspektiv, så mener jeg, at det er yderst presserende, at vi fortsætter mobiliseringen for at få de europæiske nationer ind i et samarbejde med Kinas Nye Silkevej.

Netop til konferencen, som virkelig var meget, meget opløftende, og folk var ekstremt glade, udgav vi en ny rapport fra Schiller Institutet med titlen, »Udvid den Nye Silkevej ind i Vestasien og Afrika«.

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=22868>

Det er en meget omfattende rapport, og jeg vil foreslå alle, der er interesseret i udviklingen af Afrika eller Mellemøsten, at anskaffe denne rapport.

Det er den perfekte julegave, langt mere produktiv end videospil eller play stations, for den drejer sig om den virkelig fremtid, og hvordan, menneskeheden skal komme ud af denne krise.

Jeg mener, at denne konference var banebrydende, og jeg vil opfordre vore seere og gæster og lyttere til at tage jer tid til at lytte til talerne på denne webside, for I vil se, at der findes et perspektiv for, hvordan vi kan få Afrika ind i et helt nyt paradigme, og jeg mener, tiden er helt rigtig til, at dette sker.

Jeg har netop set en smuk tale af Ghanas præsident, der, i anledning af den franske præsident Marons besøg til landet, holdt en absolut selvsikker tale om, at de afrikanske nationer ikke længere bare vil være europæerne prigsivet, men ønsker at tage deres skæbne i egne hænder; og dette repræsenterer en fuldstændig ny selvsikkerhed hos afrikanerne, og derfor finder det perspektiv, vi diskuterede på vores konference, meget, meget frugtbar jord netop nu: For afrikanerne er dødtrætte af at blive sat ud af spillet af IMF's betingelsespolitik eller af Verdensbanken; og pga. de kinesiske investeringer, især i løbet af de seneste ti år, men mest især i løbet af de seneste fire år, er der nu en fuldstændig ny overbevisning om, at Afrika

kan overvinde sin underudvikling. Det var, hvad Ghanas præsident sagde. Han sagde, at den energi, som unge afrikanere nu bruger til at krydse Sahara og krydse Middelhavet i bittesmå både, med livet som indsats; denne energi bør omdirigeres til at opbygge Ghana og alle de andre nationer i Afrika.

Men jeg mener, der er en ny ånd, og alle, der bekymrer sig om flygtningekrisen eller om Afrikas skæbne – eller Europas skæbne, for den sags skyld – bør anskaffe sig denne rapport og gå sammen med Schiller Institutet og hjælpe os med at få de europæiske nationer ind i et nyt perspektiv.

Schlanger: Jeg mener, at en af de mere interessante dele af dette møde mellem Ghanas præsident [Nana Akufo-Addo] og Macron var udtrykket i Macrons ansigt [<https://youtu.be/BuB6n8UOeUk>]; for, som du ved, så har mange afrikanske ledere sagt disse ting rent privat, men det, du taler om, er en ny selvsikkerhed og evnen til at give udtryk for det offentligt, på et sådant forum, og sige: »Hør, vi ønsker ikke, at I skal komme her og være vores 'sugar-daddies'; vi vil opbygge, og dette er vores fremtid«. Det var, mener jeg, noget, der klart kom frem på konferencen.

Straks efter konferencen rejste du til Kina, hvor du deltog i en konference om den Maritime Silkevej, og jeg syntes, det var interessant i din tale, at du fortsatte med temaet fra din tale i Bad Soden [konferencen i Tyskland] med denne dialog mellem kulturer, i hele verden og igennem alle århundreder, med begyndelse i Konfutse. Hvordan blev din fremlæggelse modtaget i Kina?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, den blev meget vel modtaget. Jeg ville gerne have talt om den økonomiske side af den Nye Silkevej, men de ønskede, at jeg eksplicit talte om den kulturelle udveksling, og jeg mener, at alle responderede til ideen om, at man må gå til hver kulturs og hver nations bedste tradition, og så få en dialog ud fra dette niveau.

Jeg må sige et par ord om mine erfaringer. Dette var ikke første gang, jeg var i Guangdong-provinsen; konferencen fandt sted i Zhuhai, som ligger i den sydligste spids af Guangdong, lige ved siden af Macao og over for Hong Kong. Og jeg blev virkelig imponeret: Dette område i Kina har virkelig gennemgået en absolut bjertagende udvikling, mht. nye industrier og ny byplanlægning. Som en del af konferencen besøgte vi et byplanlægningscenter, hvor de på en meget, meget imponerende måde fremstillede, hvordan alle modulaspekterne af byen Zhuhai var sat sammen på den bedst mulige måde, der forbandt befolkningsområder, beboelsesområder, industriområder, researchcentre, og det var, som en af gæsterne sagde, virkelig »byplanlægning, når den er bedst; dette er præcist, som man bør planlægge en by«.

Og det absolutte højdepunkt for mig var, da vi tog over den nye bro over vand, den største i Kina: Den er 55 km lang og forbinder Zhuhai, Macao og Hong Kong; og vi stod omkring 17 km fra Hong Kong. Det er et absolut ingeniørmæssigt mesterværk. De måtte opfinde 120 patenter for at bygge denne bro. Projektet har f.eks. tunneler og kunstige øer, og nogle steder er undergrunden meget blød, så de måtte udvikle nye teknikker for at drive

cylindere ned i undergrunden, og det var fantastisk. Det tog dem otte år at bygge denne utroligt meget smukke og moderne bro.

Hvis man sammenligner dette med f.eks. det afgrundsdybt langsomme tempo, med hvilket selv byggeri af hovedveje foretages i Tyskland eller andre steder, viser det virkelig den Nye Silkevejsånd og ideen om det kinesiske, økonomiske mirakel; det var noget, der plejede at være tysk, det tyske, økonomiske mirakel, men det har folk her glemt. Når man kører på en hovedvej her, ser man to personer, der arbejder fem dage om ugen, og det meste af tiden sker der intet arbejde, men der er utrolige trafikpropper. Jeg mener, vi har brug for et helt nyt syn på, hvordan vi bygger ting, hvordan vi rekonstruerer vores infrastruktur, og vi kan virkelig lære meget af kineserne lige nu.

Så jeg var virkelig imponeret. Der er i øjeblikket et utroligt antal konferencer om den Nye Silkevej! I Latinamerika, en i Uruguay, med 3.000 mennesker fra de caribiske og latinamerikanske lande; der var 16+1-konferencen i Budapest; jeg vil ikke nævne dem alle, men der er stort set en stor konference hver dag et eller andet sted i verden. Denne dynamik er virkelig utrolig hurtig. Det er næsten ubegribeligt, hvorfor nogle folk i Berlin og Bruxelles smøler på den måde, de gør. Det bør de holde op med og gå med i det nye paradigme!

Schlanger: Vi har selvfølgelig det samme problem i Washington, og hvis man ser på pressen i det transatlantiske område, så er der overhovedet ingen fornemmelse af den form for rapport, du netop har givet, om optimisme, vækst og reel dynamik. Folk sidder stadig fast i 1970'erne og '80'erne i deres syn på Rusland og Kina, og det må ændre sig.

Du nævnte alle de konferencer, der finder sted. Samtidig har vi den absurditet, at Joe Biden skriver en artikel i magasinet *Foreign Affairs*, der fremmer Hillary Clinton/Obama-linjen om, at Rusland er den store trussel. Den Internationale Olympiske Komite sparkede Rusland ud af Vinter OL på en total ondsindet måde! Denne form for mentalitet viser igen ånden fra den Kolde Krig, i modsætning til ånden fra den Nye Silkevej.

Det er selvfølgelig det, der dominerer hele Mueller-efterforskningen af Trump. Jeg vil bede dig diskutere dette, for folk har virkelig brug for at få en fornemmelse af, at denne efterforskning er ved at falde fra hinanden. I denne uge tweetede Trump noget i retning af, »Det begynder alt sammen at give mening«, omkring denne person Peter Strzok.

Jeg ved, du har fulgt dette, Helga. De vigtige nyheder, folk ikke får, er, at FBI *lige fra begyndelsen* har været en del af opbygningen af denne narrativ, denne fortælling, med »Rusland gjorde det, Putin gjorde det«. Det gik helt op til toppen af FBI; Strzok var nummer to inden for kontraetterretning. Han var med i interviewet med Hillary Clinton, interviewet med [Michael] Flynn, der førte til, at han erkendte sig skyldig.

Sæt dette sammen for os, for du har netop givet et billede af denne dynamik i Eurasien, mens vi i Vesten har kurs mod et finanskollaps, og også en politisk disintegration.

Zepp-LaRouche: Vi må huske på, at hele formålet bag Russiagate ikke har noget som helst at gøre med Rusland, der blander sig i de amerikanske valg, eller sådan noget. Det var udelukkende en operation for at forhindre præsident Trump i at have et positivt forhold til Rusland, og efter han ændrede sin kurs over for Kina – under valgkampagnen var han stadig meget anti-Kina, men efter han mødtes med præsident Xi Jinping i Mar-a-Lago i april, ændredes dette fuldstændigt, og efter den tid har de udviklet en meget god relation. Så hele operationen med FBI og Justitsministeriet, der stadig er fuld af folk fra Obama/Hillary Clinton-klanen, i aftalt spil med britisk efterretning; de arrangerede alle mulige operationer for at trænge Trump op i en krog, så han ikke kan gennemføre nogen af sine udenrigspolitiske hensigter.

Det viser sig nu, at denne Peter Strzok var involveret i efterforskningen af Hillary Clinton og hendes brug af de private servere til e-mails. Han ændrede formuleringen i rapporten fra »groft embedssvigt« til »ekstremt uforsigtig«. Forskellen på disse to formuleringer er, at den første ville være blevet fulgt op af, tror jeg, sågar et kriminelt sagsanlæg, fordi det er ulovligt, det er en national sikkerhedsrisiko, at man har et sådant groft embedssvigt; og han ændrede det til denne bløde formulering, så Hillary Clinton kunne komme af krogen. Det er den første ting.

Mens han gjorde dette, efterforskede han også Russiagate-affæren sammen med en anden FBI-agent, og de havde en vild e-mail-udveksling, der nu er offentlig, der klart viser, at disse folk – både Strzok og den kvinde, han havde en affære med – var stærkt anti-Trump og totalt fanatiske pro-Hillary. Så langt fra at være objektive i deres efterforskning, handlede de blot som redskaber for Obama-administrationen, mens de gjorde alt dette.

Dette er nu kommet frem. Det er nu også blevet afsløret, at McCabe, der er vicedirektør for FBI; han riggede sagen mod Flynn, der for en kort tid var præsident Trumps nationale sikkerhedsrådgiver. De gjorde det utrolige, at, i overgangsperioden eller kort tid efter, ringede McCabe til general Flynn, der på det tidspunkt var national sikkerhedsrådgiver, og sagde blot, »Vi kommer over med et par agenter«. Så Flynn troede, at dette var rutinemæssigt for at diskutere sikkerhedsprocedurer, instruktioner, som er normalt, når en sådan overgang finder sted; så dukkede de op, og pludselig var det et officielt interview, en officiel efterforskning, og Flynn havde naturligvis ingen advokat, og dette førte så til hans afgang.

Det kommer nu alt sammen frem, at FBI og Justitsministeriet handlede ekstremt ukorrekt, for nu at sige det diplomatisk, og vi ser nu en lavine af artikler, der netop fastslår denne pointe – *Wall Street Journal*, hvor hele redaktionen grundlæggende set sagde, at der må komme en efterforskning af Mueller; han har en interessekonflikt. Så havde *Boston Herald* en lignende artikel. Et andet talk show talte om »kosmisk korruption i FBI og Justitsministeriet«; andre, der krævede en særlig anklager til at efterforske FBI og Justitsministeriet.

Så det, der sker nu, er, at tidevandet er ved at vende, og i betragtning af, at der også finder en efterforskning sted i Repræsentanternes Hus og en i Senatet – af kongresmedlem Nunes (formand for Husets Efterretnings-

komite) og senator Grassley (Senatets Retskomite), de kræver, at alle mulige folk afgiver forklaring under ed, så det er endnu ikke afgjort, for Mueller, på sin side, optrapper også; han har nu krævet Deutsche Banks papirer om et lån, banken gav Trump på et tidspunkt. Men det kunne meget vel ske, at alt dette bliver en boomerang, og at de folk, der udfører dette »Maidan«, dette kup mod Trump, selv kunne blive mål for kriminelle efterforskninger og ende i fængsel.

Så dette er en vending i begivenhederne. Det hører man selvfølgelig intet om i de europæiske medier og de gængse medier, men det er, hvad der foregår lige nu, og det er endda ude i de gængse medier i USA. Så dette er meget, meget varmt, og bliv på vores kanal for at følge denne historie.

Schlanger: Jeg vil lige tilføje et par pointer, Helga. Spørgsmålet, du bragte op om, at dette *intet* har med russernes angivelige indblanding i valgene at gøre; det, de fik ram på Flynn for at lyve om, var det udskrift, de havde fra aflytningen af telefonsamtalen, han havde med den russiske ambassadør. Så de vidste præcis, hvad han havde sagt. Flynn var helt uforberedt til mødet med FBI, og han sagde et par ting, der ikke var sandt i forhold til udskriftet – det var sådan, de kaldede ham for at lyve. Men hvad har det med russisk indblanding i valgene at gøre? *Intet*.

Grunden til, at Flynn ringede til den russiske ambassadør, var at ændre den fjendtlige atmosfære, der eksisterede mellem USA og Rusland under præsident Obama! Det var, hvad Trump blev valgt til at gøre, at ændre dette. Så alt det her med »aftalt spil« og »indblanding« kan vendes på hovedet.

Hvis de skal gennemføre en fuld efterforskning, bør de begynde med denne rapport, vi har fremstillet, »Rober Mueller er umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov!«

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=21780>

Der er endnu et element i Strzok-historien, som slog mig, kunne man sige: Han var sandsynligvis involveret, var en af de få personer, der var involveret, i Fusion GPS-dossieret. Han har muligvis været i direkte kontakt med Steele, og det spørgsmål, som Nunes og Grassley nu stiller, er; var Steele-dossieret grundlaget for FISA-dommerkendelsen, der giver National Security Agency og efterretnings-samfundet lov til at udspionere Trump-kampagnen. Dette kommer ikke frem – det er lidt fremme i USA, som du siger – men det kommer slet ikke ud i Europa, vel?

Zepp-LaRouche: Nej, nej. Medierne her har stadig deres anti-Trump-karakteristik, som om han er en total galning. Men i USA er debatten ved at skifte. For eksempel har der været en ganske nyttig artikel af en forfatningsadvokat, Alan Dershowitz, der grundlæggende set fastslog den korrekte pointe, at intet af det, Trump gjorde, eller det Flynn gjorde, for den sags skyld, er en overtrædelse af forfatningen, for det er absolut USA's præsidents arbejde at skabe politik, og det var, hvad Trump forsøgte at gøre.

Så jeg mener, hele denne sag kunne tage en total vending i fortolkningen meget snart, og det dossier, som vi

fremstillede, bliver nu efterforsket i Kongressen, i Senatet, på mange niveauer i forskellige stater af alle mulige myndigheder – men jeg kan kun endnu engang anbefale vore læsere at læse dette dossier, læs det, for, hvis I ønsker at vide, hvad der virkelig foregår i USA, og hvorfor Mueller gør, hvad han gør, finder I dér den bedste dokumentation. Og, da vi allerede har diskuteret det tidligere, lad mig blot kort gentage: Dette er det samme apparat, der gik efter min mand [Lyndon LaRouche] i 1980'erne og '90'erne, og efter vores organisation i USA; dette er det apparat, der mørklagde 11. september, saudernes rolle, og det er dette apparat, der nu forsøger at gennemføre et kup mod USA's valgte præsident. Så dette dossier er absolut obligatorisk læsning for alle, der ønsker at finde ud af, hvad denne »Deep State«; 'staten i staten', i virkeligheden er. Der er jo megen diskussion om »Deep State«; men denne diskussion adresserer det ikke ud fra standpunktet om Det britiske Imperium, der bruger sine korrupte indflydelser i USA, og som gør alt dette. Så få fat i dette dossier, og udbred det.

Schlanger: Der er en anden side til denne diskussion, som er det igangværende kollaps af finanssystemet, og der er i de seneste par dage kommet nye rapporter fra relativt højtplacerede personer om faren for dette kollaps. Jeg ved, du har en opfattelse af dette, forskellen mellem det, der sker med den Nye Silkevej, og så på den anden side Europas og USA's økonomiers kollaps.

Zepp-LaRouche: Ja. Det er helt klart, at alle de store institutioner forventer, at der kommer et nyt krak ret snart. Der foreligger en rapport om den finansielle stabilitet fra Bundesbank [den tyske centralbank], der grundlæggende set siger, at det er et »Punkt 22«: Hvis man hæver renten, krakker det, fordi der er en utrolig gæld i selskaber, stater, andre enheder, og en rentestigning vil blot udløse et kollaps; men det vil også ske, hvis man holder fast i politikken med negative renter og nulrente – så uanset hvad, vil det ske.

En lignende advarsel kommer fra Den internationale Betalingsbank; BIS, der ligeledes siger, at det ikke er holdbart. En tidligere BIS-ansat, Willian White, der nu arbejder for OECD, sagde det samme. Der er flere hedge fund direktører, der alle advarer om, at det næste krak er umiddelbart forestående.

Det, vi gør, er, at vi netop nu i USA udgiver en ny pamflet om, hvorfor USA må tilslutte sig omgående og gennemføre de Fire Love, min mand Lyndon LaRouche har udarbejdet, og som grundlæggende set er Glass-Steagall, bankopdelingen i FDR's tradition; en tilbagevenden til en Nationalbank i Alexander Hamiltons tradition; et kreditsystem; og så, naturligvis, må USA tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet sammen med Kina. Og *udelukkende kun* denne pakke i sin helhed ville stoppe problemet.

<http://schillerinstitut.dk/si/category/nyheder/alle-kategorier/oekonomi/larouches-fire-love-feature/>

I Europa ser det endnu mere dystert ud, for de europæiske nationer befinder sig i en totalt kaotisk tilstand. Der er de øst- og sydeuropæiske nationer, der ønsker at gå sammen med Kina i Bælte & Vej Initiativet; der er et *totalt* hysteri fra EU's side og også i vid udstrækning fra

den tyske regerings side – hvad der så er tilbage af den – og som siger, »Kina opsplitter Europa«. Hvilket ikke er sandt! Kinesernes svar på denne anklage var, at Kina ikke behøver opsplitte Europa, det har det allerede selv gjort. Men der finder *ingen* diskussion sted i Europa om bankopdeling. Faktisk traf EU for blot et par uger siden beslutning om nye retningslinjer, der forbyder bankopdeling. De europæiske nationers overlevelse og disse EU-politikker er således uforenelige.

Vi må have en offentlig diskussion i Tyskland om f.eks., at vi må vende tilbage til den form for kreditpolitik, vi havde i perioden efter krigen med Kreditanstalt für Wiederaufbau (Kreditanstalt for genopbygning); men, vi må have finansiering af realøkonomien, og hele denne kasinoøkonomi må lukkes ned.

Jeg mener, at den største fare lige nu består i et ukontrolleret kollaps. Disse advarsler fra Bundesbank og BIS er virkelig en advarsel om, at folk må se at vågne op og ændre politik, før det er for sent: Så gå sammen med os i kampen for at få Glass-Steagall på dagsordenen, også i de europæiske lande.

Schlanger: Der er endnu en ting, jeg gerne vil bringe frem mht. hysteriet i de vestlige medier. I går annoncerede Putin, at han vil opstille til genvalg, og denne nyhed blev mødt med den samme form for angreb, som vi så mod Xi Jinping under den 19. partikongres i Kina. Men én af de ting, de ikke kunne skjule, er den kendsgerning, at selv i vestlige opinionsundersøgelser, er Putins popularitet 80 %. Hvad tænker du om de vestlige regerings totalt manglende evne til at håndtere det faktum, at Rusland har forandret sig, og at Rusland er en del af denne dynamik med Kina i den Nye Silkevej.

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at det er en kendsgerning. Og det faktum, at flere og flere lande nu ændrer deres strategiske alliance, såsom Japan; jeg mener, det er ét af de vigtigste elementer, at der netop har været en stor, kinesisk erhvervsdelegation i Japan, hvor premierminister Shinzo Abe talte og annoncerede, at Japan vil samarbejde med Bælte & Vej Initiativet. Så hvis Japan kan ændre mening og finde sin egeninteresse i dette nye paradigme, og Abe har traditionelt etableret et meget godt samarbejde med Putin, og hvis de nu arbejder sammen med Kina, kan man se, at en helt ny ramme for relationer mellem nationer er ved at udvikle sig, hvor man lægger geopolitik bag sig og sætter spørgsmålet om »win-win-samarbejde« på dagsordenen. Og som Xi Jinping altid siger, »et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«; jeg mener, at dette er et koncept, man virkelig skal gennemtænke!

Jeg fastslog den pointe på Schiller Institutkonferencen, som du nævnte i begyndelsen, at vi må have en ny ramme for relationer mellem nationer, hvor den ene menneskehed udgør et højere koncept end de mange geopolitiske eller nationale forskelle. Og vi må have et begreb om menneskehedens styrelse: Kan vi give os selv et system for styrelse, der gør det muligt for vores art at overleve på længere sigt? Denne diskussion mangler fuldstændig i Vesten; den er meget levende i Rusland, i Kina, i udviklingslande; men jeg vil gerne have, at I går i diskussion med os om dette: Hvordan kan vi regere os

selv til befolkningens fordel og velbefindende, og hvor den ene nations interesse ikke er imod en anden nations interesse. Så lad mig nu, ved diskussionens afslutning [viser rapporten, »Udvid den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika], for dette er en rapport, der er et detaljeret forslag for, hvordan man kan transformere Afrika og Mellemøsten. Og nu er det snart jul, og jeg mener, det er en smuk gave ... [kan ikke høres]

Schlanger: Jeg tror, vi mistede forbindelsen her et øjeblik. Jeg vil blot tilføje, at folk kan gå til websiden <http://newparadigm.schillerinstitute.com/fulfilling-dream-mankind/> og se videoerne fra konferencen, som vi har diskuteret, og det vil være med til at intensivere forståelsen af det umiddelbare potentiale for, at dette nye paradigme kan blive til virkelighed.

Så mange tak, Helga, og på gensyn i næste uge.

Zepp-LaRouche: På gensyn næste uge.

